

כנסת

ועדה לענייני מיוזון

המאבק על הכיסאות הפנויים במיוזון חברי הכנסת יסתיימו בכיבוש

ישיבת ועדת הכנסת מהשבוע שעבר תיכנס, ללא ספק, לסיפרייה היסטוריה של כנסת ישראל. היתה זו הישיבה שבה הציע יושבראש הכנסת, ישראל ישעיהו, לחייב את כל הח"כים הנכנסים לאולם המליאה להחזות קידה לעבר כס היושבראש. ישעיהו חשב, לתמו, כי הדיון ברעיון החדש שלו יארך חמש דקות בלבד, ולכן הוא העלה אותו כבר בתחילת הישיבה. אולם ישעיהו שכח כי בוועדה יושבים שני חברי-כנסת צעירים בעלי חוש הומור, אליעזר רונן ממ"מ ויוסי שריד מהמערך. שניים אלה התנפלו על הצעתו של ישעיהו כמוצאי שלל רב, ומשך שעה וחצי התגלגלו חברי-הוועדה מצחוק לשמע בדיון חותיהם של השניים בנושא זה. רונן ושריד הסכימו לקבל את הצעתו של ישעיהו, בשני תנאים. התנאי של רונן היה שיקודו ליושבראש בכניסה, בתנאי שביציאה יקראו לעברו „צ'אן“, ואילו התנאי של שריד היה כי היושבראש יחבוש פאה. **אין מקום פנוי** הנושא המרכזי בישיבה היה מיוזון הכנסת, אולם משום הצלחתו של הנושא הראשון לא הגיע זה לכלל דיון, אל ישעיהו הגיעו תלונות ממיספר חברי-כנסת אשר לא הצליחו פעם למצוא מקום פנוי במיוזון ונאלצו להתמתן דקות אחדות עד שיתפנה מקום. הם דרשו מהיושבראש לדאוג לכך שתמיד ימתין להם מקום בשעת הארוחה. מיוזון חברי-הכנסת הוא אחד משני היזמים מותרת בבית, ואילו מותרת הכניסה רק ליתר-הסגולה. מלבד חברי-הכנסת עצמם רשאים להיכנס לשם רק אורחיהם האישיים, עיתונאים, דוברים ומזכירי-סיעות. האורחים הפחות חשובים, ואנשים היזמים מודמגים לכנסת בתוקף עבודתם, נאלצים להסתפק בסעודה במיוזון הכללי. ישעיהו הציע להגביל את הכניסה למיוזון-הכנסת בין השעות אחת ושתים בצהריים לחברי-כנסת בלבד, ולא להתיר לאורחים החשובים, לעיתונאים ול-

שהחל את דרכו כפועל-בניין והגיע לדרגת פרופסור

מותו של מלך הגלייל

למרות ההצעות המפתות שהופנו אליו מחברות לקידוחי-נפט, שהציעו לו משכורת של 150 אלף דולר לשנה, סירב ושב ארצה. כאן התמנה כמהנדס הראשי של מישרד-הבריאות, ויצא לקונגו הבלגית כראש המיטלה הרפואית. כשחזר אבנר גור מקונגו נגמר לו הי

שאליה הגיע היתה טבריה בה קבע ביתו. הוא עבד כצבעי וכפועל-בניין, ובשנת 1932 פגש הצעיר ההונגרי חסר ההשכלה את האשה ששינתה את חייו. היתה זו רעיה ספיר, רופאת-נשים מבוגרת ממנו בחמש שנים, שהיתה בתו של ד"ר יוסף ספיר, מנהל המחלקה הגינקולוגית

מנהיגה של סין הלאומנית, היה בין האישים הרבים שפגש אבנר גור במסעותיו סביב העולם. הוא היה חבר במישלחות רבות. נימנה בין השאר עם המישלחת הרפואית הישראלית שיצאה לקונגו הבלגית מייד אחרי שחרורה של זו מטול הבלגים, ועמד בראשה.

ציאנג קאי שק

מרץ. הוא היה כבר בן 60, והחליט להתמסר יותר לתחביבו הגדול, הברידינג. עד לפני כארבע שנים שימש כמהנדס מחוז הצפון, לקה בשטח-ים במוח, ממנו לא קם. דני גור, בנו הבכור של אבנר, כיום ראש מחלקת ניתוחי מומיילב מלידה ב-בית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר, הוא נשוי לרופאה ואב לשלושה ילדים. הבת, הפסלת אילנה גור, נשואה למילי יונג אמריקאי ומתגוררת בלוסיאנג'לס, והיא אם לשני ילדים.

של בית-החולים ביקור-חולים. הם נישאו שבוע לאחר ההיכרות. הי גינקולוגית האריסטוקרטית ופועל-הבניין יפה-התואר הפכו לזוג המדובר ביותר בטבריה וברחבי הגליל. ב-1933 החל אנדריי בפעילות נמרצת בהגנה, הגיע במהרה לדרגת מפקד בכיר. הילדים, דני ואילנה, לא שינו בהרבה את תוכניות הוריהם. הם גודלו ע"י מטפלת ועוזרת, ואת הוריהם היו רואים רק ליד שולחן הארוחה, שלוש פעמים ביום.

ב-1939 התגייס בסקודת ההגנה לצבא הבריטי. במיסגרת שרותו ישב באכאדן שבפרס, ובחום של כ-45 מעלות בצל ישב ולמד בכוחות עצמו הנדסת בניין, דרך המכונים הבריטיים. כשחזר ארצה, היה כבר מהנדס מדופלם. אולם עדיין סבל מכך שאת השכלתו רכש בדרך התכתבות. הוא החליט להמשיך לרכוש השכלה פורמלית ויהי-מה. באותה תקופה חלתה אשתו, רעיה בי סטרן-השד ונותרה לה שנת-חיים אחת בלבד. לפי דרישתה עזבה המישפחה את טבריה.

לאחר מותה של אשתו קם אנדריי וילצ'ק על רגליו, מבחינה אישית. הוא עזב את הצבא ועבר לעבוד במישרד-הבריאות, כי מהנדס מחוז הצפון. ב-1953 קיבל מילגה מאיגוד-הבריאות הבינלאומי, ונסע לאורניברסיטה ג'ונס הופקינס בבולטימור.

מסעות סביב העולם

למרות שהוקצבו לו שלוש שנים, סיים בשמונה חודשים את לימודי הי תואר השני בהנדסה אזרחית, בהצטיינות. האוניברסיטה הזמינה אותו להישאר שם כמרצה, והוא נשאר לחצי-שנה. אוניברסיטת מאינלה, שהיתה מאומצת על-ידי ג'ונס הופקינס, הציעה לו תואר של פרופסור ואת תפקיד ראש המחלקה להנדסה סניטרית. נסע למאינלה ושהה שם שלוש שנים.

ני נערים בני 19 נכנסו למישרד-האשרות שבוער ההונגרי ארד, וביקשו אשרת-יציאה כדי לנסוע לסיוול בחו"ל. האחד קיבל את האשרה בריבמקום ואילו האחר, נער הסון ויפה-תואר, נתבקש לבוא שנית. כאשר תמה על פשר הדחייה, הוסבר לנער כי גידחה בימים אחרים בשל היותו יהודי. הנער, שגדל אומנם במישפחה יהודית, אך חילונית לחלוטין, ללא כל גישה ליהדות או זיקה לציונות, החליט באותו רגע לעזוב את ארץ-מולדתו לצמיחות ו-לנסוע לארץ-ישראל.

אהבה

ממבט ראשון

הנער היה אבנר גור, שנפטר בימים אלה בגיל 67 לאחר מחלה קשה. אבנר גור, שנולד כאנדריי וילצ'ק ואשר נודע בכינוי „אנדריי מטבריה“, היה אחת הדמויות הסגנוניות והאהודות ביותר בחייו הגלילי ובארץ כולה משך שנים רבות. לארץ-ישראל הגיע כתום ארבע שנות נדודים ברחבי אירופה. הנקודה הראשונה

היום אילנה ודני גור, שכל אחד מהם בנה את חייו. אילנה נשואה לאה למיליונר האמריקאי לני לוונגרוב, חיה בלוסיאנג'לס וידועה כפסלת. דני נשוי לרופאה-הפתולוגית אלן, משמש כראש מחלקת ניתוחי מומיילב מלידה בתל-השומר.

יו"ר ישעיהו הח"כים - למיוזון

יועצים למיניהם להיכנס אליו בשעות אלה. הצעתו של ישעיהו עוררה התנגדות כללית. כדי לא לחזור על פרישת הקידות מינה היו"ר ועדה-זוטא, שבה יהיו חברים שניים: יושבראש סיעת המערך משה ורטמן, ויושבראש הליכוד ח"כ משה ניסים, ואשר תגיע הצעות בנושא זה.

פעולת-נגד בינתים הגיעה השמועה בדבר הגזירה החדשה לעיתונאים ולעוזרי-השרים, והם החליטו על פעולת-נגד. אם יגבילו את כניסתו למיוזון הח"כים, אנודנו לא יכנסו אליו גם בשעות המותרות, ואז כל שר או חברי-כנסת שיצטרך אותו, יואיל להטריח עצמו למיוזון הכללי. אמר אחד מהם. לורטמן ולניסים היה ברור, כי במידה שאמנם יחליטו העיתונאים והעוזרים כך, יתרוקן מיוזון חברי-הכנסת לחלוטין, ויא-בד את ציביונו המיוחד. „אי אפשר לאסור על עיתונאים או על אורחיהם של חברי-הכנסת להיפגש עם מי שהם רוצים מתי שהם רוצים“, אמר השבוע ורטמן. „לכל היותר אפשר לבקש מעובדי המנגנון לא להיכנס בשעות מסיימות, אבל לא מהעיתונאים והאורחים.“ ואומנם, נראה כי ורטמן וניסים יגיעו בשבוע הבא להסכמה ביניהם, לא להגביל את הכניסה למיוזון הח"כים. המיוזון ינצל משימון כפוי.

בילדות ילדיהם של אבנר גור ואשתו הרופאה רעיה, גדלו בכוחות עצמם, כשדני הגדול מטפל באילנה הצעירה. ההורים היו טרודים מכדי להפנות גידולם של שני הילדים, וי הפקידו אותם בידי עוזרת ומטפלת.